

Egy izgalmas hét Németországban

Vajdások Wittlichben

Szeptember 4-én 30 gyerek, két kísérő tanár, 2 buszsofőr és egy szuper busz várta, hogy mindenki búcsút vegyen szüleitől, minden bőrnöd a helyére kerüljön és indulhassunk Németországba, Wittlichbe, ahol vártak bennünket a partnereink. Fél hétkor elindultunk és 2 órára már Bécsben voltunk, ahol azért álltunk meg, hogy megnézzünk egy kiállítást a Völkerkunde Museumban. Nagyon érdekes kiállítás volt, rengeteg gyönyörű kincset láthatunk Tutanhamon sírkamrájából. Bécsben tettünk egy rövid sétát, amit érdekessé tettek diáktársaim előadásai, amit a Parlamentről, a Burgtheaterről és még Tutanhamonról is készítették. Bécsben lefárasztottuk magunkat, így éjszaka tudtunk aludni, még a buszon is.

Másnap kicsit korán értünk Wittlichbe, de ez nem okozott problémát, mert így fél tudtuk deríteni a Wittlichi Mc'Donaldsot. Nagyon izgultunk mikor kettőkor végre köszönthettük a német partnereinket. Miután mindenki megkapta a költőpénzt és megtalálta partnerét, éreztük, elkezdődött a német kaland. A hétvégét mindenki a befogadó családdal töltötte, csak hétfőn találkoztunk az iskolai csoporttal.

A nap egy közös órával kezdődött, mindenki bemutatkozott, elmondta (természetesen németül) hogy mivel töltötte a szombatot, illetve a vasárnapot. A második órán csak mi, a magyarok egy német történelemtanártól hallgattunk egy előadást Trier történelméről. A hátralévő 4 órát a német partnerünkkel látogattuk. Délután közös sportnap volt, ahol a magyarok kosárlabdáztak és röplabdáztak

a németek ellen.

Kedden elbusoztunk Trierbe az iskolai csoporttal, ahol a délelőtti program egy ókori Római építmény volt, délután pedig kedvünkre vásárolgathattunk Trierben.

Szerdán ismét iskolába kellett mennünk, este pedig búcsúestet tartottunk, ahol németül, magyarul és angolul is énekelünk. Ez az este alkalmat adott a közös fényképezkedésekre, beszélgetésre és további ismerkedésre.

Csütörtökön Bernkästelbe utaztunk, útközben egy múzeumba is betértünk, ahol őskori német leleteket nézhetünk meg, idegenvezetéssel. Bernkästelben hajóra szálltunk és tettünk egy rövid utat a Mosel hajzáin. Gyönyörű a Mosel folyó a hegyekkel és a fagerendás házakkal a partján.

Délután sétáltunk a városban, ahol rengeteg, a német építészetre jellemző, favázás házat láttunk. Este néhányan összegyűltünk Wittlichben és még egy búcsúestet tartottunk. So-

keztünk Szarvasra, ahol szüleit vártak minket. Kicsit szomorúak voltunk, hogy vége lett az útnak, de nem bántuk, hogy 10 nap böjt után ehetünk egy kis hazai töltött káposztát.

kan hajnalban pakoltunk össze.

Pénteken eljött a búcsú ideje. Nagyon rövidre sikeredett, mivel szakadni kezdett az eső, így a könnyeink beleveggyültek az esőbe. A könnyes, esős búcsú után hazaindultunk, de még korántsem ért véget a németországi kaland. Délután ugyanis megtekintettük Neuschwannstein kastélyát, ami mindannyiunkat elkápráztatott. A tavakkal, hegyekkel színezett panoráma sok fénykép ihlete volt.

Szombat kora reggel megér-

Csak azt tudom mondani, hogy mint az utazás részese, egy hatalmas élménnyel lettem gazdagabb, és nagyon várom, hogy német cserepartnerem ellátogasson Szarvasra. Nagyon köszönöm a lehetőséget a szüleimnek, akik anyagilag támogatták a kalandomat, Tóth Elvira és Mészáros Tünde tanárnőimnek, akik megadták a lehetőséget, hogy elmehessek, és nekik köszönhetem azt is, hogy meg tudtam mukkanni egy idegen országban. Danke schön!

Harmati Gréta 9. J osztály